

Este într-adevăr totul curat?

Tit 1.15

David R. Reid

© SoundWords, Online începând de la: 02.08.2021, Actualizat: 02.08.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Tit 1.15

Tit 1.15: Toate sunt curate pentru cei curați

Introducere

Poate un creștin credincios să se ocupe cu literatură murdară și să rămână curat în gândurile sale? Poate un creștin credincios să se uite la filme pline de violență și murdărie morală și să rămână curat în gândirea sa?

Tit 1.15 spune: „Toate sunt curate pentru cei curați”. Unii creștini citează acest verset pentru a răspunde afirmativ la aceste întrebări. Ei consideră că creștinii cu motive curate pot rămâne curați și fără pată - indiferent de ceea ce citesc sau privesc. Numai oamenii cu gânduri necurate s-ar pângări prin astfel de lucruri.

Dar oare versetul nostru înseamnă cu adevărat acest lucru? Înseamnă acest verset că creștinii, de exemplu, ar putea privi prezentările pornografice ca fiind doar o formă neutră de „artă”? Înseamnă acest verset că credincioșii cu frică de Dumnezeu nu ar trebui să fie preocupați de influențele corupătoare ale unor filme sau site-uri web?

Nu! Tit 1.15 nu înseamnă că creștinii credincioși pot să se uite sau să citească orice, pentru că ei ar fi imuni la acestea. „Toate sunt curate pentru cei curați” - acest verset nu înseamnă că pornografia sau gunoiul devine în mod miraculos inofensiv atunci când creștinii „maturi” privesc sau citesc astfel de lucruri. Acest verset nu înseamnă că creștinii credincioși s-ar putea preocupa cu acestea candid și degajat, fără să fie vătămați - chiar dacă o fac pentru a fi considerați „informați” în ochii necredincioșilor!

Interpretările false ale textului din Tit 1.15 nu sunt altceva decât încercări întortocheate de a justifica dorințele păcătoase ale naturii noastre umane decăzute. În cazul în care acest verset este interpretat fals, două reguli fundamentale pentru interpretarea Bibliei sunt încălcate:

1. În primul rând Biblia trebuie întotdeauna interpretată pe baza Bibliei.
2. În al doilea rând un verset nu trebuie scos din contextul în care se află.

Dacă nu se respectă aceste principii, aceasta va conduce la faptul că chiar și creștinii credincioși folosesc textul din Tit 1.15 ca pretext pentru acțiuni imorale!

1. Interpretarea Bibliei pe baza Bibliei

„Toate sunt curate pentru cei curați” – aceasta nu poate însemna că creștinii credincioși ar putea citi sau privi orice vor ei, căci accentul major al Bibliei, atât în Vechiul Testament cât și în Noul Testament, este că credincioșii trebuie să se țină departe de toate influențele vătămătoare. Iar Biblia trebuie interpretată pe baza Bibliei.

Când israeliții vor fi intrat în Canaan, nici măcar nu trebuiau să se *intereseze* de practicile religiilor păgâne, ca nu cumva să fie tentați să fie atrași în acțiunile lor imorale. (Vezi

Deuteronomul 12.30: „la seama la tine însuși ... să nu întrebi de dumnezeii lor, zicând: «Cum au slujit națiunile acestea dumnezeilor lor?»”) Arheologia a arătat că ritualurile religioase ale canaanitilor includeau și acte imorale. Domnul a spus că toate aceste lucruri ar trebui să fie distruse. Dumnezeu nu a vrut ca poporul Său să fie întinat de idolatria și imoralitatea din Canaan. Așadar, Israel nu trebuia nici măcar din curiozitate să se „uite” și să „cerceteze” aceste lucruri. Trebuiau să rămână neștiutori, nevinovați - și tocmai despre aceasta este vorba în Noul Testament, în Romani 16.19: „Doresc să fiți înțelepți față de bine și simplii¹ în ce privește răul.” Ar trebui să devenim mai înțelepți față de ceea ce este bun, față de ceea ce este decent și onorabil [compară cu Filipeni 4.8]! Ar trebui să fim experți în a face bine! Noi ar trebui să rămânem *simplii și fără răutate* și „*neștiutori înțelepți*” față de orice ar putea să ne corupă gândirea noastră sau să ne ducă în ispită.

Așa cum israeliții nu trebuiau să atingă obiectele păgâne necurate din Babilonul antic (Isaia 52.11), la fel și poporul lui Dumnezeu de astăzi, în cultura noastră post-creștină, nu trebuie „să se atingă de ce este necurat” (2. Corinteni 6.17). Cu greu putem „să înrobim orice gând ascultării de Hristos” (2. Corinteni 10.5) dacă citim sau privim lucruri scrise sau executate, pentru a provoca natura noastră căzută. Biblia ne cere să „fugim de poftele² tinereții” (2. Timotei 2.22) și să dăm la o parte tot ceea ce ne-ar putea „înfășura așa de ușor” (Evrei 12.1)!

În lumina acestor pasaje biblice (dar și a multor alte pasaje), versetul nostru nu poate, deci, însemna că creștinii maturi nu suferă daune atunci când se expun la influențe lumești și imorale. Chiar și pentru cei a căror minte a fost curățită în Hristos, nicidecum toate lucrurile sunt curate! Pentru că Biblia nu se contrazice pe sine însăși, versetul „Toate sunt curate pentru cei curați” nu poate fi folosit pentru a pretinde că creștinii credincioși „curați” sunt imuni la ceea ce este necurat.

2. Versetele nu trebuie scoase din contextul în care se află.

Biblia nu se contrazice și fiecare pasaj trebuie interpretat în lumina versetelor și capitolelor care îl înconjoară. Numai atunci când Tit 1.15 este scos din context, versetul poate fi folosit ca o scuză pentru un comportament păcătos. Apostolul Pavel a scris acest text lui Tit, care îl ajuta să conducă bisericile de pe insula Creta. Cu siguranță nu a fost intenția lui Pavel de a-i spune lui Tit și creștinilor credincioși de pe insula Creta că ei își puteau umple mințile cu mizerii și nu trebuiau să-și facă griji că aceasta ar fi putut probabil avea consecințe negative. Creștinii, care cred că Tit 1.15 oferă imunitate împotriva murdăriei, ignoră complet contextul acestui pasaj:

- Unii creștini interpretează acest verset ca și cum el i-ar avertiza într-un fel pe credincioși. Ei gândesc: Pentru că creștinii sunt „cu inima curată” și nu pătrund cu privirea căile lumii, ei tind să fie naivi și să nu bănuiască răul din această lume. Pentru ei, toate lucrurile par a fi curate, dar pentru că în realitate nu toate lucrurile sunt curate, ar fi mai bine ca credincioșii să fie cu ochii în patru.
- Alții interpretează versetul ca însemnând că pentru creștinii „curați” „totul ar fi curat”, deoarece credincioșii cu frică de Dumnezeu privesc întotdeauna partea curată a lucrurilor. Astfel, de exemplu, sexul poate fi folosit în mod abuziv și pervertit, dar creștinul necorupt privește întotdeauna sexul ca pe un dar minunat și curat de la Dumnezeu, care

trebuie folosit cu toată puritatea, așa cum a intenționat Dumnezeu.

Aceste două interpretări sunt cu siguranță în concordanță cu învățătura biblică, dar ele nu rezultă în mod logic din context. Ele nu se încadrează în context în Tit 1.

Versetele, care încadrează Tit 1.15, se referă la învățătorii falși de pe insula Creta, care învățau că deveneai necurat, dacă mâncai anumite mâncăruri sau dacă mâncai și în același timp erai necurat din punct de vedere ceremonial. Acești învățători falși erau „cei din circumcizie” (Tit 1.10), adică iudaizanții necredincioși din primul secol. Acești învățători falși au preluat reguli stricte în „poruncile” lor (Tit 1.14) și au învățat că anumite lucruri nu trebuiau mâncate sau băute. Ei susțineau poruncile alimentare din Vechiul Testament și învățau că trebuie să se urmeze adaosurile și tradițiile iudaizatorilor, pentru a deveni spiritual și sfânt. Aceștia subliniau că singurul lucru pe care trebuia să-l faci pentru a fi curat era să respecti regulile referitoare la exterior, dar nu recunoșteau că inima trebuie să fie schimbată în interior.

Iudaizanții au ignorat complet ceea ce spusese Isus Hristos: „Încă nu înțelegeți că orice intră în gură trece în pântece și se aruncă în hazna? Dar ceea ce iese din gură vine din inimă și acestea îl întinează pe om. Pentru că din inimă ies gândurile rele, ucideri, adultere, curvii, furturi, mărturii false, hule; acestea sunt cele care întinează pe om; dar a mânca având mâinile nespălate nu întinează pe om” (Matei 15.17-20). În pasajul paralel din Marcu 7.19 citim că Domnul Isus a declarat „curată orice mâncare”. De asemenea, El le-a spus fariseilor că „toate lucrurile ar fi curate” pentru ei, dacă inima lor ar fi schimbată (Luca 11.41).

Cei „curați”, deci, sunt toți cei care cred în Domnul nostru Isus Hristos, toți aceia a căror inimă a fost schimbată prin lucrarea lui Dumnezeu, atunci când s-au convertit. Toți creștinii credincioși sunt în principiu „curați”, deoarece toți suntem părtași la viața divină (1. Petru 1.4). Încă mai avem într-adevăr natura noastră umană păcătoasă, dar noua viață spirituală, pe care o avem, este „curată”.

Pentru că avem o viață nouă în Hristos, regulile alimentare din Vechiul Testament cu privire la anumite mâncăruri „necurate” nu se mai aplică astăzi în cazul nostru. Aceste reguli ceremoniale au fost toate puse deoparte odată cu venirea lui Hristos. Rânduielile create de om cu privire la mâncărurile interzise și reglementările privind spălările rituale nu au nimic de-a face cu viața creștină. Creștinii credincioși sunt liberi să mănânce carne de vită, de porc, de pește sau orice alt aliment în orice zi a săptămânii - cu mâinile spălate sau nespălate - pentru că „totul este curat”. Bineînțeles, din motive de sănătate și igienă și, de asemenea, ținând seama de libertatea creștină, ar trebui să fim atenți la ceea ce mâncăm și cum mâncăm. Dar pentru creștinul credincios nicio mâncare sau vreo băutură nu este „necurată” în sine, pentru că „orice creatură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de aruncat, dacă se ia cu mulțumire, pentru că este sfințită prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune” (1. Timotei 4.4,5).

Apoi, Tit 1.15,16 se ocupă de cei necredincioși: „Dar, pentru cei necurați și necredincioși, nimic nu este curat, ci și mintea lor și conștiința lor sunt necurate. Ei mărturisesc că Îl cunosc pe Dumnezeu, dar prin fapte Îl tăgăduiesc, fiind urâcioși și nesupuși și găsiți nevrednici pentru orice faptă bună.” Necredincioșii sunt numiți „necurați” [pătați], pentru că inima lor nu au fost

schimbată în interior (ceea ce are loc odată cu convertirea la Isus Hristos). Ei nu sunt curați, pentru că nu sunt „o creație nouă în Hristos” (2. Corinteni 5.17). Pentru că nu au fost „născuți din nou” (Ioan 3.3), din perspectiva lui Dumnezeu, „și mintea lor și conștiința lor sunt necurate [pătate]”. Pentru acești necredincioși „nimic nu este curat”.

A trăi în abțință și a respecta anumite reguli și ritualuri nu-l va ajuta deloc pe un necredincios să devină curat. Problema lui nu este externă, ci interioară. El este plăcut lui Dumnezeu numai atunci când este schimbat în interior - iar acest lucru se întâmplă odată cu convertirea. Respectarea regulilor și a ceremoniilor rituale nu îi aduce puncte în fața lui Dumnezeu. Mai degrabă, Tit 1.16 arată că faptele necredinciosului dovedesc că el nu-L cunoaște pe Dumnezeu. Dacă L-ar cunoaște cu adevărat pe Domnul, atunci ar înceta să-L mai jignească pe Dumnezeu, învățând că cineva poate deveni sfânt și acceptabil pentru Dumnezeu prin respectarea unor reguli și ritualuri. Cei care gândesc astfel sunt (atunci ca și acum) „urâcioși și nesupuși și găsiți nevrednici pentru orice faptă bună.” (Tit 1.16).

Din perspectiva unui umanist, această viziune a Bibliei este incredibil de mărginită și redusă. Dar, în cele din urmă, nu ceea ce gândesc oamenii este decisiv, ci ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu!

Rezumat

Am văzut: Expresia „Toate sunt curate pentru cei curați” a fost scrisă cu privire la consumarea anumitor mâncăruri; aici nu este vorba de a citi anumită literatură sau de a viziona anumite filme sau site-uri web! Acest verset nu înseamnă că murdăria își ridică valoarea în vreun fel atunci când creștinii se uită la ea, sau că creștinii sunt imuni la efectele murdăriei, pe care o văd, o citesc sau o aud. „De acolo de unde ai pus gunoi iese gunoi” - acest lucru nu este valabil doar pentru calculator. Această propoziție ce-i drept nu este din Biblie, dar se aplică cu siguranță la mintea umană. Indiferent cât de maturi sunt creștinii credincioși și în ce stadiu de creștere spirituală se află - ei trebuie să fie extrem de atenți la ceea ce lasă să le pătrundă în minte prin intermediul lecturii, vederii și auzului.

Studiul nostru despre Tit 1.15 ne-a învățat și două principii foarte importante, pe care trebuie să le aplicăm, dacă vrem să interpretăm corect Biblia. Un principiu este: versetele individuale din Biblie trebuie întotdeauna interpretate în lumina contextului istoric [în măsura în care Cuvântul lui Dumnezeu ne informează despre acesta] în care au fost scrise, și în raport cu contextul literar al versetelor din jur. Celălalt principiu este: interpretarea unui singur verset din Biblie nu contrazice niciodată restul Bibliei, deoarece Biblia trebuie interpretată prin Biblie.

[Ist wirklich alles rein?](#)

Titlul original: „All Things are Pure“

Sursa: www.growingchristians.org

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

[1] Nota traducătorului: Cuvântul grecesc tradus aici prin „simplu” este *akeraios* și înseamnă „limpede”, „fără falsitate”, „nesticat”, „nevinovat”.

[2] Nota traducătorului: Reid scrie: „to, flee the flesh” (să fugi de carne).